

af besøgsmissioner, i hvilken forbindelse det blev understreget, at beslutninger herom nøje måtte overvejes i hvert enkelt tilfælde.

Regeringens instruktion.

Regeringens principielle retningslinjer vedrørende kolonispørgsmål for delegationen til 18. plenarforsamling er indeholdt i følgende afsnit af delegationens instruktion:

1. (a) Danmarks politik i kolonispørgsmål bygger på regeringens i og uden for De Forenede Nationer tilkendegivne grundsynspunkt,

at befolkningerne i endnu ikke uafhængige områder har en ubetinget ret til gennem udøvelse af selvbestemmelsesretten at træffe afgørelse om deres egen politiske fremtid,

at koloniafviklingsprocessen ikke blot er udtryk for en historisk nødvendighed, men er et i sig selv værdifuldt træk i den verdenspolitiske udvikling, og som sådan bør søges fuldbyrdet uden unødigt forsinkelse,

at hensynet til de pågældende områder og deres befolkningers manifesterede vilje, snarere end henvisninger til forfatningsmæssige konstruktioner eller formodet økonomisk eller kulturel tilbagesæthed bør være afgørende ved fastsættelsen af tempoet for afviklingsprocessens gennemførelse,

at De Forenede Nationer, som netop på dette område har bevist sin selvstændige betydning, kan spille en fremtrædende rolle som fremskyndende, formidlende og koordinerende organ i denne proces og herunder bør nyde medlemslandenes støtte,

at Danmark sammen med de øvrige nordiske lande inden for pagtens rammer kan og bør yde en aktiv indsats i koloniafviklingsprocessen,

at Danmark har en selvstændig interesse i, at FN's muligheder i denne proces fuldt ud anerkendes og udnyttes, men på den anden side ikke misbruges til skade for organisationens fortsatte virke, som må tillægges den afgørende betydning.

(b) Danmarks politik i koloniafviklingsprocessen udøves under vilkår, som karakteriseres ved:

De foreliggende problemers ofte betydelige indbyrdes forskelligartethed — såvel på grund af de indbyrdes forskelle mellem vedkommende områder som de respektive kolo-

nimagters helt forskellige indstilling til mål og midler,

problemernes ofte dybt kontroversielle karakter, som kan føre til skuffelse hos såvel kolonibefolkningerne som kolonimagterne over for standpunkter, som er udtryk for ønsket om at udnytte reale muligheder fremfor at hævde kompromisløse principper,

den for enhver medlemsstat bestående nødvendighed af ved sin holdning — selv til problemer, som i det væsentlige har eksistens som FN-spørgsmål — at anlægge en udenrigspolitisk helhedsvurdering,

2. Ved sit medlemskab af FN's 24-magts koloniudvalg har Danmark siden januar 1963 aktivt deltaget i dettes arbejde. I overensstemmelse med regeringens instruktioner har den danske repræsentant i udvalget søgt at følge en linje, hvorved man på den ene side markerer sin afstandtagen fra irrationelle eller ligefrem pagtstridige forslag, på den anden side strækker sin forståelse for den afroasiatiske gruppes ønsker på dette felt mest muligt og navnlig således, at der ikke kan opstå tvivl om Danmarks principielle holdning til koloniafviklingsprocessen.

Det er regeringens opfattelse, at den hidtidige linje, der skønnes at være i kolonibefolkningernes, i FN's og i Danmarks egen velforståede interesse, fortsat bør opretholdes. På det nøje afstemte samspil mellem de foran under 1. gengivne grundsynspunkter og vilkår beror formentlig Danmarks muligheder for at øve en praktisk betydningsfuld indsats i FN's arbejde på dette område.

3. En alle spørgsmål og alle områder omfattende detailinstruks lader sig ifølge sagens natur ikke udfærdige, men foruden foranstående generelle betragtninger vil den praktiske udformning som disse synspunkter har fået under Danmarks deltagelse i koloniudvalgets arbejde, kunne tjene til yderligere vejledning for delegationen.

Delegationen bør i tvivlstilfælde med motiveret indstilling indhente instruktion.

Portugals oversøiske områder.

Medens spørgsmålene vedrørende Portugals oversøiske områder på FN's 17. generalforsamling blev behandlet i forskellige